

Moja dobrá Sigot'

Mnohé mestá majú svoje charakteristické štvrte, ktoré natrvalo zostávajú v spomienkach ich niekdajších obyvateľov. A tak aj Prievidza má svoju Sigot' a tam žijúci Prievidžania si v spomienkach pripomínajú nielen priester v ktorom žili, ale aj to, ako žili. V Sigoti sa dotýkalo všetko všetkých. Preto nikto nebol sám – opustený. Úcta k starším a pomoc chorým bola veruže samozrejmosťou.

– „Tu som ti priniesla trochu slepačej polievky. Jedz! To ťa postaví na nohy.“ Alebo kúsok šunky či kuracinky, vďačne dávala druhá. K lekárovi sa veľmi nechodilo a do nemocnice iba vtedy, keď už bolo neskoro. Zomrieť. Chorí ležali doma a opatrovatelia sa pri nich striedali podľa potreby vo dne i v noci. A nielen o nich. Bolo sa treba postarať aj o deti, keď im bola chorá matka.

Sigot', to bola jedna veľká rodina. Všetci sa navzájom dobre poznali, vo všetkom si pomáhali, nič si nenechávali iba pre seba, ale vedeli sa so všetkým rozdeliť. V tom bola veľká a nezabudnuteľná sila života. To si každý jednotliviec niesol so sebou a až do konca života nevedel byť iný. Šťastný to bol človek, ktorý sa narodil medzi ľuďmi na Sigoti.

Nielen starosti či choroba sa dotýkali Sigot'anov, ale spoločné boli aj ich radosti a veselosti. Okrem cirkusov, kolotočov a hojdačiek každoročne prichádzalo sem bábkové divadlo Stražanovcov. To bola zábava nielen pre deti, ale aj pre dospelých, ktorí sa rovnako ako deti zúčastňovali na týchto predstaveniach. Zábavné boli všetky postavičky, ale najobľúbenejší hrdina Gašparko vedel všetko vyriešiť a deti odchádzali domov spokojné.

Aj k výchove detí pristupovali spoločne. To nebola len vec rodičov, ale všetkých dospelých zo Sigote. Deti bez odvrávania rešpektovali ich napomenutia. Nedávno sa mi sťažoval starší pán učiteľ na dôchodku, že ho bývalí žiaci nepozdravia. Mne hneď huplo do rozumu, že na Sigoti by sa mu to nemohlo stať. Keď pri hre alebo v zamyslení niektoré dieťa pozabudlo pozdraviť, dospelý ho hneď na to upozornil. Tak sa stávalo, že sa deti na Sigoti pozdravili aj viackrát cez deň.

Sigot'! Stará dobrá Sigot', kde si? Ešte si – pokiaľ žijú bývalí Sigot'ania, v ich spomienkach. No priestor už nenájdeš.

Milka Šarinayová, rod. Leporisová (1923), Veľký Krtíš